

Выходитъ во Львовѣ во Вторника, Четверга и Суботы (трьохъ рукохъ свѣтъ) о 4-ой годъ попола. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найнамъ повѣстей“ выходить по 2 почат. аркухъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакцiя, администрацiя и екопедия подъ Ч. 44 улицы Галицка.

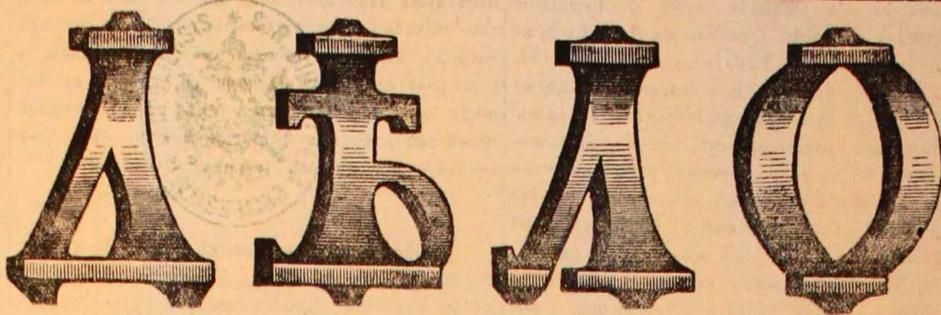
Всѣ листы, посылки и рекламации належить пересылати пакъ адресовъ: редакцiя и администрацiя „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не возвращаются только на поперекъ восторжково.

Подписокъ чило стоить 12 кр. а в оголошенiя принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в отъ однокотрѣчки печатан.

Рекламации воепочатанъ вѣдлий отъ порта.

Предплату належить пересылати франко (налучше почтой) въ пересказомъ до: Администрацiя часописъ „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австрiи:		Для России:	
на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 6 зр.	на пѣть року . . . 6 рубл.	на пѣть року . . . 6 зр.	на пѣть року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . . 3 рубл.
отъ дол. „Библиотекѣ“:		отъ дол. „Библиотекѣ“:	
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 зр.	на пѣть року . . . 8 рубл.	на пѣть року . . . 8 зр.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.	на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:		на самѣ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . зр. 5-	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.	на цѣлый рокъ . . . зр. 5-	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣть року . . . зр. 2-50	на пѣть року . . . 2 зр. 50к.	на пѣть року . . . зр. 2-50	на пѣть року . . . 2 зр. 50к.
на чверть року . . . зр. 1-25		на чверть року . . . зр. 1-25	
Для Закарпатск. округъ Россiи:			
на цѣлый рокъ . . . 15 зр.		на цѣлый рокъ . . . 15 зр.	
на пѣть року . . . 7-50 зр.		на пѣть року . . . 7-50 зр.	
на чверть року . . . 3-75 зр.		на чверть року . . . 3-75 зр.	
отъ дол. „Библиотекѣ“:		на самѣ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . . 6 зр.	на цѣлый рокъ . . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . . 6 зр.

ВП. Читателѣвъ въ Россiи просимо мати на уважѣ, що въ вымовѣ $n=ji, b, a=i, u$ (въ ореднѣнѣ и на концѣ слѡвъ) $=y, u$ (на початку слѡвъ и по самогласныхъ) $=i, b$ (на початку слѡвъ) $=vi$.

Програма „Народного вѣча“
дня 17 (29) червня 1883 отбутися маючого.

- О 1/2 8 години рано отбудеся поминальце Богослуженье за упокой душъ незабутаго бл. п. митрополита Григорiя Яхимовича въ церквѣ Успенской.
- О 10 години розпочнеся Народне вѣче въ великой салѣ Народного Дому.
- Предметами нарадъ будутъ межѣ прочими:
 1. Положенье экономичне краю, а селшества нашего въ особенности и способы подшесеня его быту матерiальнаго.
 2. Устрой школъ въ Галицiя и потреба реформы тыже въ користь Русинѡвъ.
 3. Политичне положенье Русинѡвъ въ Галичинѣ.
- О 7 1/2 години вечеромъ отбудеся въ тойже салѣ музикально-декламаторской вечеръ, устроеный рускими товариствами академичными въ память бл. п. Маркiяна Шашкевича.
- Отъ комитету, занимаючогося устроеньемъ Народного вѣча.

Прощальна Отозва
руского центрального комитету выборчого до П. Т. Выборцѣвъ.

Выборы заступникѡвъ руского народа до союзу красваго, що насъ збѡзвали до спѡбной працѣ, вже довершенѣ. Съ ними скѡпчилася наша задача. Мы уступаемъ и пращаемся съ Вами.

Отзываючися до Васъ першй разъ, мы знали, що борба буде не легка. Мы сподѣвались, що сильнй противникъ ударить на Васъ цѣлымъ напоромъ и уакѣ всѣго, чтобы переломити Вашй ряды. Якъ велася борба — знаемъ мы и Вы; конецъ еи вѣдомый Вамъ и намъ.

Не вжежъ не знайшовъ голосъ народного дѣла отгону въ сердцахъ сыновъ Руси? Не вжежъ не було борцѣвъ за народну справу только въ 9-ти округахъ?

Организацiя суспѡбной працѣ Русинѡвъ.
(Присвячено другому вѣчу народному.)
(Дальше.)

Вже товариство „Просвѣта“ здобуло собѣ своими книжочками популярными призначь въ ширшихъ кружкахъ нашей суспѡбности, коли о. Наумовичъ въ 1873 р. замѣтитъ оживити заумерлу Галицко-руську Матицю, котрой булѣ членомъ, або равномъ съ иншими рѡвноми сячачими вступити до „Просвѣты“, виступивъ съ гадкою оснѡваня „Матицѣ люду“ и домагаючися, чтобы въ той цѣли равнялися „Гал-руска Матица“ и „Просвѣта“. „Просвѣта“ отповѣла, що годѣ рѣшувати товариство, котре съ кондымъ рокомъ красше розвиваеся, а Матиця такожъ не думала о равняваню, отже о. Наумовичъ оснѡваня нове товариство, котрому надавъ имя М. Качковского, мабутъ, чтобы увисекати якiсь правный титулъ до фундацiи на цѣли литературн. легованю бл. п. Качковскимъ. Нове товариство, котрого цѣль така сама майже якъ тов. „Просвѣта“, откритѣ съ великою манифестацiєю на першихъ зборахъ 1874 р. въ Коломый. ищущулю гарну будучность. Ще величайшье вышала другй зборъ въ Галичи 1875, котрй булѣ справдѣннымъ ищѣмъ народнымъ, а членѡвъ тогда вже выкаувало товариство 6000. вѣбувало у насъ дои чило, и вихилъ 20 филiй та множество агенцiй по провинцiи. Однако и-бавомъ показалося, что те велике чило было штучно нагромаджено, не вивисалося въ почутя внутрѣшной потребности, або заманилось тымъ, що товариство давало рѡчно 12 книжочокъ за 1 зр. вкладки членѡ-

Нѣ! — На цѣлой линii борбы выборчон ставали добры ратники за свѣту нашу справу, всюда боролись одиницѣ-выборцѣ съ самоувереньемъ, хочѣ не всюда съ одинакымъ успѣхомъ.

Съ жалемъ приходится намъ сказати, що въ многихъ случаяхъ причиною побѣды нашихъ противникѡвъ булѣ мы самѣ. Зрада и отступство запроданныхъ, що за марну користь, за цѣну Юдовыхъ серебреникѡвъ занастили народну долю, — рѡвнодушность проводникѡвъ, що въ рѣшаючѡй хвилѣ лишили поле борбы, — недостатъ вѣры въ себе и бракъ однодушности, — отсе такожъ причина неудачѣ святого нашего дѣла.

Но хочѣ и якъ болочй нашей страты, хочѣ якъ страшный погромъ, завданный намъ грубою силою — не уиваймо!

Деять рускихъ послѡвъ, що мимо напору противникѡвъ нашихъ одержали совершениу побѣду, — стануть единодушно за цѣлый рускй народъ, выскажутъ его кривду и подоймутъ высоко хоругву народну! Ихъ выборъ — то Ваше дѣло, Вы неустрашимый выборцѣ-ратники зъ Гусатына, Копычинецъ, зъ Войнилова и Калуса, зъ Жовки и Мостѡвъ, зъ Стрыя и Сколѣго, Вы Збаражане и Самбѡране, Вы Надвѡрнянцѣ, Дрогобычане и Вы отъ Лиска, Балигорода и Лютовискъ! За Вашу щирю и невсыпущу працу, за Ваше пожертванье для народного дѣла, за Вашу смѣлѡсть и отвагу, най Вамъ буде честь и слава!

И Вы выборцѣ-патриоты зъ Подгѡечинны и Вы отъ Мостискъ и Судовои-Вишнѣ, отъ Буска и Камѣнки, Вы отъ Коломыѣ, отъ Сокала и Угнова, и Вы зъ Рогатынщины и отъ Бурштына, Вы отъ Станиславова и Галича, Вы отъ Глинянъ, отъ Борщевѣ и Вы отъ Жидачева, — не уивайте! Хочѣ Вашй змаганя не увѣчались на теперъ успѣхомъ, то тверду вѣру въ святѡсть народнои справы, съ якою Вы шли на стрѣчу преможнымъ противникамъ, и ту постояинѡсть, съ якою Вы боролись подъ прапоромъ народнымъ, подивляемъ мы и цѣля Русь и навѣтъ противникъ Вашѣ не може отказать Вамъ признаня.

Моральна побѣда по нашѡй сторонѣ. Она вѣщуе Руси лучшу будучность.

Львѡвъ, дня 6 червня 1883.

Отъ центрального руского комитету выборчого.

Справоздана зъ выборѡвъ до Союзу.

Выборъ въ Турцѣ. (Дальше.) Самѣ правы боръ въ Турцѣ, такъ неfortunный для Русинѡвъ и въ своѣмъ родѣ оригинальный, бо самѣ ц. к. новыбраны, — занеконовъ насъ; способъ переведеня правыбору вѣвъ насъ въ певного рода задумчивѡсть, бо Русины увидѣли, що всякй деморализуючй ередства: шптика, бiятка и гвалтъ суть на днѣвнѡмъ порядку, и то все дѣсь въ притомности ц. к. властей безпеченства, — и то для чого? — дѣлято, чтобы выборцѣвъ майже самыхъ ц. к. перѡфорovati. Тое серiозне задуманье перейшло поволи въ подставну тревогу, коли многй Русины довѣдалися зъ достовѣрного жерела, що комитетъ жидѡвско-польскй намѣривъ всякихъ и найогвидѣйшихъ средствъ ужити, чтобы выборъ п. Лозинского перѡформуати. И такъ нанато за грошѣ жидѡвъ отчадушѣвъ, котрй мали священникѡвъ выборцѣвъ на улици або гденебудѣ бити. Давидъ Леръ и сынъ его Саламонъ, що пише у ц. к. нотаря въ Турцѣ, чули, якъ Воновичъ, о котромъ выше була бѣсѣда, въ притомности еще больше людей, здавосъ комитетовыхъ, сказавъ до жидѡ Хаскля Бяндера: „Що хочешъ за тое, чтобысь о. Хлопецкого зъ Завадки выбишь, що хочешъ за каждый ударъ въ лице?“ Хаскель каже: „Якъ дамъ о. Хлопецкому разъ въ лице, то дасте одного гульдена. За каждый ударъ одного гульдена.“ — „Ну, то маешъ два зр.“ — каже п. Воновичъ, даючи жидови два зр. на завдатокъ, — много разъ ударишь — столько зр. тебе жеде.“ Тое оновѣданье Давида Лера и его сына Саламона о планѣ п. Воновича чули о. Прухницкй, рускй парохъ въ Турцѣ, п. Жегестовскй, ц. к. адъюнктъ судовый въ Турцѣ, и еще инши многй. Дальше каже кѡлька днѣвъ передъ выборами жидѣ Хаимъ Гиршъ, кунецъ зъ Турки, заховуючiйся неутрально при выборахъ, до о. Яворского зъ Лѡмно въ притомности о. Калиничѣ: „Громѡсть, добре щомъ ся съ Вами здыбавъ; я хотѣвъ до Васъ умысно ити, бо маю Вамъ щось дуже важного повѣстити. Жиды и Поляки разомъ дали вже 5 зр. одному жидови драбови, чтобы Васъ ганьбишь и бишь, якъ Васъ где подыбле; я васъ шапуку, майтеся на осторожность, бо можете въ велику напастъ виасти.“ Розказувавъ дальше Хаимъ Гиршъ, що кожного священника и всѣхъ селянъ Русинѡвъ, котрй не перейдутъ въ жидѡвско-польскй таборъ, будутъ жиды съ великою голотою безошадно бити.

Дня 16 (28) мая зъ полудня прѣхало до-

вольне чило выборцѣвъ-священникѡвъ и селянъ до Турки и зѡбралися у о. Прухницкого. Довѣдавшисѣ подробно о всякихъ злобныхъ махинацiяхъ и плянахъ жидѡвско-польской клики, и въ якiй способѣ маютъ сего разу выборы въ Турцѣ перепровадитися, урадили всѣ Русины-выборцѣ, зѡбраныи у о. Прухницкого, чтобы о. Я. зъ Л. удавосъ до ц. к. старосты и представивъ цѣлу ситуацiю. О. Я. дѣйствию звернувъ увагу ц. к. старосты на грозяче небезпеченство для Русинѡвъ и просивъ, чтобы п. староста своимъ урядовымъ становискомъ заповнивъ личне безпеченство выборцѣвъ. Дивно звучала увага п. старосты, котрый сказавъ: „Та ja slyszal, że to właśnie Rusini zamyslaja burde przu wubogaach gozroszadz“, — на що о. Я. отповѣвъ, що межѣ Русинами нема голоты, чтобы опокѡй колотити, бо священникъ, селянцѣ и урядникъ Русинѣ до того неспособны, а наняти галицкостру, такъ якъ противна сторона робить, нема за що. Въ концѣ прѣрѣкъ п. староста ужити цѣлои урядовои енергii, чтобы заповѣгчы всякимъ неперядкамъ.

Вечеромъ (16) 28 мая почали зѣздитися и сходитися выборцѣ зъ всѣхъ оторѡнъ. Жидѡвня и всяка христiянска голода, нанята отъ жидѡвско-польского комитету, посѣдала на возы и розѣхалася всѣма дорогами поза мѣсто. Якъ только подыбали якого выборца идучого до Турки, заразъ тягнули силою-мѡцею на возъ и везли до салѣ касиновой въ каменци жидѡ Шехтера. Котрый выборецъ сильно опиравосъ ихъ насиллю, того били и обдирали якъ и. пр. Стефана Ишковича зъ Смеречки, Кузьмака зъ Завадки, Емилияна Пунейку зъ Лѡмно, Сенька Боберского зъ Лопушанки, Кречковского зъ Мельничного и многихъ иншихъ. Надъ вечеромъ повстали крики въ мѣстѣ, бiятка, — многй выборцѣ-селяне поутѣкали зъ мѣста и ночували така въ поли. Коли честный господар Русинѣ-выборецъ Стефанъ Тырикъ зъ Бережа приближався съ о. Калиничемъ зъ Жукотыпа до помешканя парохiального въ Турцѣ, прѣскочило кѡлѣканайцѣвъ жидѡвъ и почали Стефана Тырика штуркати и тянути за собою. О. Калиничъ, видячи тое, каже: „Та люде, що робите, за що чоловіка за дармо бьете, где его тягнете?“ Жидѡва съ воляко драчею прискочила до о. Калиничѣ и почала его чинно зневажати, бити и штуркати. Ледво удалосъ имъ двомъ выхонитися зъ рукъ той галастры и утечи до помешканя парохiального. Примѣчаеся тое, що на чолѣ той голоты ишовъ п. Воновичъ и Михневичъ, возный рады повѣтовой. Товпа той нанато-

сков.*) Сѣ условия выдавались на першй поглядъ користѣйшй, якъ въ „Просвѣтѣ“, але вже по двохъ рокахъ членѣ помѣркували, що друкъ значно грубшй, отже не такй выдатный якъ въ книжочкахъ „Просвѣты“, и папѣръ лихшй, а до того тов. им. Качковского отповѣла поднѣсло о стѡлько вкладку, що завело вписове по 50 кр. Наконечъ стали членѣ и на малу вартѡсть тыхъ книжочокъ нарѣкати, а що сѣ нарѣканя не булѣ безъосновны, показавъ звѣтныи писатель популярный Харко Тарганъ, отѣвнѣвши выдана тов. им. Качковского въ „Правдѣ“ 1876 и 1877. Окромъ о. Наумовича, котрый и такъ доволѣ мавъ работы при выдаваню „Науки“ и „Радъ Руской“, та не мѡгъ всѣхъ своихъ силъ пожертвувати новому товариству, выдѣлѣвъ тов. им. Качковского не мѡгъ придбати только способныхъ силъ литературныхъ, чтобы отповѣтити дѣйствиымъ потребамъ. Зъ тыхъ причинъ стало товариство подѣупадати; на загалнй зборъ прибувало щоразъ менше участникѡвъ (на двохъ послѣднихъ по 100—200). дѣяльнѡсть филiй ватихла зъ выняткомъ пятѣхъ, котрй гарно развива-

*) Кажемо се на основѣ власныхъ помѣчень и кѡлѣкѣтнѡго досвѣду. Бувало такъ, що при мѣромъ священникъ, чтобы заявити свою ревнѡсть для народнои справы, вписувавъ десятки своихъ дѣлъ приходявъ въ члены, не подготовивши ихъ до того належато, не разбудивши въ нихъ попередъ охоты до читаня. Зъ того выходило, що такй члены булѣ жертвы, а при першѡй лѣшѡй нагодѣ (и. пр. если священникъ перенѡся на ише мѣсто) отпадали отъ товариства. Поступованье такѡе показуеся неотповѣднымъ и если бажаемо тревалою зрѡсту нашихъ товариствъ, треба его понехати.

ются, а именно въ Самбѡрѣ, Станиславоѣ*), Коломыйѣ, Сокалаи и Бродяхъ, а чило членѡвъ спало до 1500 и то неправильно платячихъ.

Тутъ мусимо замѣтити, що тов. им. Качковского повинно за приводомъ „Просвѣты“ при своихъ книжочкахъ або особно подавати докладне щорѡчне справозданье зъ дѣяльнѡсти выдѣлу, обороту грошевого и книжкового, бо такй справоздана суть заравомъ доказами, о скѡлько постушила наша просвѣтна праца, що зроблено, а що ще и якъ треба зрѡбити. Зъ справоздана. поданого на загалныхъ зборахъ во Львовѣ 19 (31) серпня 1882, выймаемо кѡлька данныхъ: Товариство розѡслало книжокъ около 40 000 примѣрниковъ. Доходу мало 2853-18 зр., роуходу 2512-18 зр. Догъ за папѣръ и печатанье 696-10 зр. Магазины книжокъ та инвентаръ представляють вартѡсть 5.209-20 зр. Выдѣлѣ двавъ о закладанье сельскихъ крамницъ и доставѣ въ той цѣли отъ Рѡльничо-кред. Заведеня 1000 зр.

Роваживши цѣль, средства и дѣяльнѡсть „Просвѣты“ и „тов. им. Качковского“, мимохѡтъ насуваеся думка: на що у насъ два товариства одного рода? Справдѣ не було потреби оснѡвувати нового товариства съ такою самою цѣлю, а лучше было сполучити и скрѣпити силы въ существующѡмъ вже данѣйшѡмъ. Однако годѣ нынѣ теряти часть на такую розпрану; мусимо числитися съ довершенымъ фактомъ, а если зважимо, що Поляки оснѡвали противъ насъ и товариство Oświaty ludowej i Macierz polska, и выдѣлютъ польскй и рускй книжочки, то два рускй товариства просвѣтнй на цѣлу Русь австрiйску — се вовѣмъ не бо-

гато. Можна только щиро бажати, чтобы оба товариства идучи на-заводы въ своѣй просвѣтнѡй працѣ, раввивали якъ найживѣйшу дѣяльнѡсть, здобували собѣ якъ наибольше чило членѡвъ и засыпали нашъ край якъ найцѣннѣйшими книжочками. Тутъ однакожъ хочемо звернути увагу родичцѣвъ, що постановы §§ 36 и 37-го статутѡвъ тов. им. Качковского, чтобы дѡати о закладанье касъ пожичковыхъ, ссыльѡвъ вѡбжа, товариствъ рукодѣльничѡвъ и сельскихъ крамницъ оттягаютъ силы товариства вже на отрубне поле. Мы вже попередно еказали, что тогда только кожде въ нашихъ товариствъ буде могло успѣшно раввиватися, коли буде заведеный отповѣдныи мѣжъ ними подѣлъ працѣ, вели каждому буде придѣленный певный обѡмъ дѣяльнѡсти. Здаеся намъ отже, что „Просвѣта“ и „тов. им. Качковского“, повинны бы обмежитися на працо литературно-просвѣтну и тутъ маютъ же дуже широке поле до обробленя. Иншй же средства на пр. выставки промыслово-господарскй, закладанье касъ пожичковыхъ, крамницъ, ссыльѡвъ вѡбжа, спѡлокъ рукодѣльничихъ и т. и. чинностей, котрй вже переходятъ на практичне поле экономичне, належалобъ, послѣ нашей думки, полишити товариству спецiально въ такѡй цѣли заоснованю. „Просвѣта“ и „тов. им. Качковского“ повинны своими выданными нарѡдѣ равбуджувати до свѣдомости, двигати его морально, подавати ему способы и поучати, якъ може двигнутися матерiально.

Однакъ така просвѣтна праца нашихъ товариствъ не сповнитъ ще цѣлои задачѣ суспѡбной подвигненя нашего народа. Тутъ же треба подумати и о працѣ экономичной, котра выдѡбулабъ нарѡдѣ въ матерiальной нужды, обѡвѣчала его супротивъ експлоатации жидѡв-

*) Станиславоѡску филiю розвизало прапиртельство минушого року.

драни переходила всюду и беспокоила и была кожного, кого только подыбала и кто до нее не прилучився. Выборцівъ Русинівъ якъ священниківъ такъ селянъ збралося 16 (28) мая вечоромъ 47 въ помешканю парохіяльнѣмъ и вѣс жалась и пыталась: где властиво мы жиемъ? где та забезпечена свобода личности? Пыталась дальше одинъ другого: где право? где жандармерія? где полиція? Хотѣли многіи еще разъ таки въ ночи ити до ц. к. старосты, но годѣ; каждый предвиджувавъ бійку на улиці, длятого безпечно було въ хаты выйти. Цѣлу нѣчь сотки тов нанятой галастры що-хвиля приходили и метали якъ градомъ камѣнемъ на помешканя парохіяльне, где Русини-выборці знаходились. Вѣс майже цѣлу нѣчь до спочанку не клалолъ зъ страху, щобы галастра не вдерлась до помешканя. Такъ само нанесли въ ночи дѣмъ зайдный Мешка Шейна, где такожъ нашъ выборці въ ночи покрадки на нѣчлѣгъ поприходили, и метали неустанно камѣнемъ.

На другій день рано 17 (29) мая, вѣс до крайности огорчений ожидали скоро години, щобы пойти до ц. к. старосты и запитатись, що тѣ таке дѣсь въ Турці? Мѣжъ тымъ пошло до 30 нашихъ селянъ выборцівъ на мѣсто, — бо одинъ-два боялись ити, — щобы увѣдати, где суть другіи селяне-выборці. Якъ только вышли на рынокъ, заразъ обегунило ихъ до 200 вояковъ нанятой голоты, найбільше жидѣвъ, и почали селянъ зачпати, ганьбити, штуркати, а одинъ жидъ прескочивъ до Емиліана Пунейки, выборци зъ Лѣмной, вхопивъ его несподѣвано за конвѣръ сѣрака и кинувъ его до землѣ. Розпочинась битка. Селяне видать черезмѣрну силу, утѣкають, где кто може. Згаданого выборци зъ Лѣмной оббили жиды, обкровавили, здерли зъ него торбу и позабирали зъ нею все, що тамъ було. Съ тымъ збитымъ покровавленнымъ чловекомъ пошли многіи священники и селяне до ц. к. старосты и зажадали настойчиво сатисфакци. П. староста нѣбы дуже законпотавый, каже: „Та ja widzę, że to kłopot, no, ale cóż ja zrobić, ja nie mogę temu zaradzić, to taka awantura uliczna“. Така була сатисфакція у п. старосты. Селяне огорчений до крайности казали: „Та, кобы були мы предвидѣли, що такі выборы будутъ въ Турці, то бубы каждый зъ насъ взявъ съ собою зъ своего села якихъ 20 хлопцѣвъ до обороны, — а нынѣ не вдѣмъ нѣчого, кобы хочъ живыми дѣстатися домѣвъ.“

На 10 годину бувъ вызначеный почетокъ выборѣвъ. О 9½ год. зѣбралися рускй выборці, священники и селяне, (но вже не вѣс, бо многіи поутѣкали геть) и хотѣли вступити до салѣ рады повѣтвовою, где выборы мали ѣтбуватися. При дверехъ, котри вѣдутъ до передпокоївъ салѣ выборчи стали два жандармы и тѣи вѣборонили вступити до салѣ заявляючи, що „nikomu a nikomu nie wolno do sali wstępować, dopóki p. Starosta nie przysjdzie“. Ну годѣ, коли такой розказъ, треба слухати. Коли такъ выборці селяне съ священниками стояли на ганку и коло ганку и чекали, доки не прибѣде п. староста, дався чути дуже великій крикъ зъ мѣста. Не вытревало пять хвилъ, надходить тѣма жиденятъ съ дорослыми жидами, а на передѣ одинъ жидъ старшій, убранный въ фелонъ и епитрахиль, вышпленый и ушиный зъ плякатѣвъ жовтыхъ и червоныхъ съ написами имени р. Władysława Łozińskiego kandydata на krzesło poselskie, котри п. Лозинскій выпечатавъ въ своѣй друкарни во Львовѣ и дуже много ихъ приславъ. Тыми плякатами було облѣплене и цѣле забудованье ц. к. староства. Той отже жидъ убранный въ фелонъ и епитрахиль, съ фанною подобною до хоругвы въ руцѣ, ставши, съ тѣменною голотою передъ будынокѣмъ рады повѣтвовою и где на ганку Русини-выборці стояли, починае интонувати: „Господи помилуй! niech żyje poseł Władysław Łoziński!“ — а жиденята закричали: „wiwaj!“ Коли сей жидъ, убранный въ фелонъ и епитрахиль, зачавъ огидити священникѣвъ, а воя зграл реготалаол, — селяне-выборці, розъяреніи до крайности, хотѣли кинутися съ палицами на жидѣвъ и ледво удалося присутнымъ священникамъ ихъ здержати. Вѣс селяне почали кричати: „То нечуване, щобы жидова такъ зъ нашою вѣрою наосибывалась! най чортъ бере такі выборы! Мы идемъ домѣвъ! Нашъ найяснѣйшій Монарха о томъ не знае! Мы будемо до Вѣдня писати! То вже не можна выдержати!“ Одинъ зъ присутныхъ священникѣвъ каже до жандармѣвъ, стоячихъ и тому всему съ насмѣшкою придивляющихся: „Та, щожъ нанове, вы не видите що ту дѣсь, якъ ту ругаютея зъ религій? Чому не арештуете жидѣ убраного въ фелонъ, чому не розженете зграю, котра насъ такъ огидно инсультуе?“ На тое представленье ѣтпѣвдае ц. к. жандармъ по простакци: „Co mi tu ksiądz nauki dajesz, co ja mam zrobić? Już ja wiem jak sobie postąpić, prozę o ichu być!“ Ситуация была невыносима. Голота жиденята съ жидомъ убраннымъ въ фелонъ и епитрахиль накричавшыся до волѣ, вернулись до мѣста. По 10 годинѣ надѣбшовъ ц. к. начальникъ судовый и Михаловскій и еще кѣлька панѣвъ-выборцівъ — и тѣи не потребували чекати на ганку межі хлопцами, доки п. староста не прійде, тыхъ жандармѣвъ впутивъ до салѣ; то только хлопство муситъ строго повинуватися. По довѣгомъ выжиданю надходить п. староста, а недалеко за нимъ подѣ ескортою жидѣвского выборці, котри були держаніи, якъ въ кѣлцахъ. Якъ то выборці були, нѣкто не знае, кромѣ кѣлькихъ селянъ-продайникѣвъ, котрыхъ можна було знати, зъ якихъ громадъ походять.

Почали впускати до салѣ выборчи. Жандармы мали наказъ впускати только тыхъ, що выкажутся картами легитимационными. Якъ тамъ впускано и кого, то вже жандармы самі знаютъ; мы только увидѣли повно жидѣвъ въ салѣ и безъ картъ легитимационныхъ. Заразъ на почетку звернувъ одинъ священникъ увагу п. старосты на тѣи улчий бурды, на выставленье на посмѣховиско нашою религій черезъ жидѣ, убраного въ фелонъ и епитрахиль, на незаконне поведенье ц. к. жандармерии, на тое, що въ салѣ находится много людей не-выборцівъ, особливо жидѣвъ, на тую инуальтацию жидѣвъ. П. староста не знавъ больше сказати, хлба тое: „Та agitacja dozwolona, a tu osuwa żandarmeyą nad porządkiem...“ Не було рады, апеліяція до Бога. Въ притомности и. старосты прескочивъ жидъ Шехтеръ до о. Я. съ пѣстукѣмъ въ салѣ и почавъ кричати: „Tu psia krew, sicho!“ П. староста умѣхнувоа и глядячи жидѣ по плечехъ, каже: „Uspokój się pa!“

Все доси всякіи выборы ѣтбувалолъ въ досыть обширній салѣ въ радѣ повѣтвовѣй. До тов салѣ пратыкае маленька комнатка, где мѣстится регистратура рады повѣтвовою турчанскою. Вѣсхъ

мѣст, что во Львовѣ вѣтъ только вже рускихъ товариствъ, котри абсорбуютъ майже вѣс силы тамошнихъ Русинѣвъ, то признаемо, що основателѣ навѣтъ практично собѣ поступили, бо всекъ въ Станиславѣвъ можна найти стѣлько силъ, щобы могли погрудитися для розвою Госп.-промыслового товариства. Заразъ побѣла аснована, коло котрого дуже заслужився редакторъ „Господаря и Промышленника“ п. Ап. Начай, розвинило товариство оживлену дѣяльність, о чѣмъ можна було зъ рѣжныхъ сторѣвъ краю стрѣтити потыжаючи вѣсти въ часписяхъ. Можна только бажати, щобы та ревнѣсть не була хвилевоа, а напротивъ, ще больше змагалась. Нашіи противники загарбали въ свои руки мѣскѣй садницѣ, котрыхъ уживають до неурядныхъ намъ агитационнѣ мѣжъ мѣщанствомъ, на касы покаячкѣй громадскѣй такожъ роставляли свою опѣку автономичну, а теперь ще вѣдять банкъ краевый, котрый тожъ буде лишь орудемъ агитационно-спекуляционнымъ на хлопску шкѣбу. Крѣмъ того заходять черезъ „Kółka rolnicze“ та агенциі „Oświatły ludowej“ и „Macierzy polskiej“ зачѣпловати свои мрѣвъ патриотично реставрационнѣ. Не даймося обмотати сею павутиною шовинистичною, а двигаймося и обезпечуймося ѣтъ такихъ злочестныхъ влывѣвъ своими власными силами. Нашіи патриѣты повинні якъ найбільше число членѣвъ придбати молодому и такъ хоенному товариству Госп.-промысловому. Въ кождѣй громадѣ повинень бути кружокъ госпдарско-промысловый, а по головѣйшихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ филии. При филияхъ повинні уряджуватися ѣтчиты, закладд-

насть дуже здивувало, коли мы вступили до салѣ, где звычайно стоявъ досыть довгий стѣлъ, при котрѣмъ выбрана комисіи выборчи засѣдала, а сего року салѣ была цѣлкомъ порожня, а для комисіи заставлений бувъ стѣлъ въ прилежащѣй маленькѣй комнатѣ. Тая перемяна не была безъ великого значеня, якъ тое дальше увидимъ.

(Конецъ буде.)

Выбѣръ въ Мостискахъ. Дня 29 я. мая перейшовъ при выборѣ гр. Станиславъ Стадницкій 91 голосами. Нашъ кандидатъ судія Волощакевичъ получилъ лишь 51 голосѣвъ. Упадокъ нашего кандидата мусимо приписать насампередъ самимъ собѣ, а ѣттакъ рѣжнимъ штукамъ противникѣвъ. Прикро за то и згадувати, но щожъ робити, — годѣ хватити кѣнцѣ въ воду! — Наша интеллигенція поховалась въ мышачі дѣры, а народъ, — несчастный, темный, несвѣдомый великой ваги выборѣвъ — пошшовъ за силою, горѣвою и деморализациєю! Якъ на пр. могли добре выпасти правыборы въ такомъ селѣ, где священникъ не знавъ або и не хотѣвъ знати, коли у него выборы. Були у насъ и такіи священники, що не хотѣли навѣтъ чути о выборахъ. Мали мы, соромъ сказати, одинъ примѣрникъ и такого священника, котрый бѣдацище не знавъ, що сего року выборы до сойму! А щожъ споминати о такихъ, котри съ наибольшою повагою, съ спокоемъ грецкихъ философѣвъ кивнули на все рукою и зъ горы сказали „непорочно естъ мѣшатися“ або „то нѣчо не поможе“. Не дивно, що селяне выбирали, кого „панъ“ або „комисаръ“ казавъ. Мы приступали до выборѣвъ безъ найменшого приготовления, а противники нашіи съ досконалою организациєю, съ легионами агитаторѣвъ и завязостею. Но видно, що добра справа сама собою сильна, бо мимо недбалости нашою, выборѣ гр. Стадницкого бувъ дуже проблематичный. Правда, гр. Стадницкій дѣставъ ажъ 40 голосѣвъ больше ѣтъ нашего кандидата, але треба було на тое добре працювати. Выборці нашіи такъ то пононяютъ:

„Вѣзжаючи д. 29 л. мая до Мостиска, перше, що впало въ око, були фаны на чотырохъ шинкахъ съ написами польскими и рускими: „Głosujcie na kandydata narodowego Stanisława Stadnickiego!“ Чотыри тѣи твердили, а до того численна и добѣрна армія, зрекнутава зъ лѣвеничихъ, экономѣвъ, лакаѣвъ, гуменихъ, кухтѣ и многихъ иншихъ людей зъ „economicznego obowiązku“, разомъ съ ордою жидѣвскою, сповнили велику мѣсто историчну, — уратували „honor kandydata narodowego“. — Славна польска ковбаса не хибала своєю цѣлю. — Цѣлі товныи выборцівъ потягли за ся чудесною повею, а горѣвка и пиво довершили дѣла. Закрутися розумъ, але розвязався языкъ и перечислилось горло и вже легко моглося гербове имя „kandydata narodowego“ перетиснути черезъ мужицку гортанку. Нѣкто не увѣритъ, якъ съ кождою дальшою склянкою росла и росла „ufność ludku do hr. Stadnickiego!“ Но бѣда, що були и такіи выборці, котри якосъ не дуже лакомилися на звычайный выборѣвъ ласоцѣ. На тыхъ треба було придумати щось нового, що доси въ Мостискахъ не практикувалолъ.

Иде дорогою черезъ рынокъ п. Пелеховичъ, зигармистръ зъ Судовой Вишнѣ, и то тутъ, то тамъ киве кѣлька слѣвъ до селянъ-выборцівъ. Въ томъ надѣгае якійсь жидокъ и тручае его. П. Пел. змѣркувавъ, що его зачпнають умывно, щобы выкликати бурду и зѣбѣс то терпеливо. По хвилѣ надѣгае другій жидокъ и плѣе ему въ лице(!). П. Пел. стерпѣвъ и тую обиду. Небачкомъ надходить съ цигаромъ третій жидъ именуе Kohl и проситъ огню ѣтъ п. Пел.—ча. Закуривши цигаро ударяе еврей зъ цѣлою силою п. Пел.—ча въ лице. Не зашкѣдять дотати, що п. Пел. чловекъ геркулесовой будовы и въ одній руцѣ змаждивбы десять такихъ Kohl-ѣвъ... Нехристе ударивши християнина въ лице, ставъ кричати. Въ одній хвилѣ збѣгаея товпа жидѣвъ, явился такожъ и жандармъ и забравъ невинного п. Пелеховича до „Ивановой хаты“... Ч. Юсифъ Бѣдобравъ зъ Судовой Вишнѣ бувъ такожъ замкненый нѣчь для того, що мавъ бити жидѣ, до котрого бувъ плечима обернений и котрого зъ роду не бачили Ч. Стефанъ Макаруха, мѣщанинъ и выборѣвъ Судовой Вишнѣ, Бѣловичъ, 70 лѣтний старшій, вѣйти и выборѣвъ зъ Книжого Мосту, и еще вышнихъ 8 выборцівъ сидѣли такожъ въ Ивановѣ хатѣ „за пьянство“. Ино то дивно, що вѣстятыхъ „розбѣйникѣвъ“, „авантюриковъ“ и „мѣшкѣвъ“ за кѣлька годинъ выпустили! Конецъ-конецъ побѣдывъ „kandydat narodowy“, заремла музика „iskrzyste marsza“, а молоде поколѣние Израиля съ хусточками зъ заду поступаючи на музикою кричало зъ цѣлого горла въ высье бѣ: „wiwaj kandydet narodowi graf Stadnicki!“

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫИ.
Австрійско-Угорска Монархія.
(Министерство вѣины) рѣшилось перевести рѣдукцію стану вѣйска въ окупованныхъ краяхъ Далматии. При тѣи случайности зарядило министерство, що офицеры резервы, котри ѣтбувають тамъ активну службу будутъ перенесеніи въ станъ нечпный, въ наслѣдство чого будутъ могли офицеры поклкаий въ р. 1882 вернутися до дому.

(Газеты чеськїи) публикуютъ ѣгозову комисію мужѣвъ доврѣи, зредаговану д-ромъ Ригеромъ, котрый подписавъ ея яко предѣдатель комисію. Ѣгозова держана въ душѣ дуже умѣреннымъ и отличается спокойною рефлексією. — „Мы не взыщемъ до борьбы — сказано въ ѣгозѣ. — Бажаючи мира, но готовій до конечной обороны нашихъ оприведливыхъ правъ народныхъ, вѣдутъ нашъ заступники до сойму не для того, щобы глѣдѣть борьбы або зрѣбити кому кривду, але для того, щобы доконати дѣла мира.“

(Школа чеська въ Вѣднѣ.) Мы згадували сего часу, що комисіи шкѣльнаи вишо-австрійско-сойму приготовила резолюцію, похваляючи выступленье делегатѣвъ выдѣлу краевого зъ рѣши шкѣльномъ, зъ причины розпорядження министерстваиного въ корысть чеськой школы на вѣденскѣмъ предмѣтѣ Фаворитень. Оногда прійшло надъ тѣо резолюцією на повнѣмъ засѣданю сойму до дебѣты. — Соймъ принявъ предложену резолюцію, хочъ противъ неи подѣбося поважный голосъ ректора университета Масена. Въ промовѣ своѣй подѣбѣвъ Масень, що правительство поступило собою легально, приволяючи на ѣткрытѣ чеськой школы и зазначивъ, що недопущенье рѣшоравности другихъ народностей проживающихъ въ Вѣднѣ, може причинитися до „декаштализаци“ столицѣ державы, о чѣмъ такъ много говорятъ въ сойтѣ по поводу замѣреного перенесеня зарѣдѣвъ желѣзницъ. Недопущенье другихъ нацийведе де здеградовани наддунайской столицѣ до рѣду мѣстѣ провинциальныхъ. „Мы, що такъ горюно умѣемъ говорити о свободѣ и справедливости — говоривъ Масень, — не умѣемъ дати другийи народамъ того, що имъ ся правно належитъ.“ Зъ тую боуду, котра на цѣломъ соймѣ изв.-австрій зрѣбила дуже неприяте враженье, пападаючи въ Масена вѣс ѣмѣцко національнѣй газеты и рѣблягъ ему межі нимии смѣшный замѣтъ, що дѣесть чужоземцемъ. Противъ Масена вѣдеса телеграфическая въ академичномъ сенатѣ вѣденскѣмъ университету, а ѣмѣцкѣй буршѣ тамошнѣи повинилися вже зрѣбити заслуженому ученому деятео страцію. Дрѣ Масень не явился однакожъ, а доносѣтъ найновѣйшій телеграммы, въ салѣ, где зѣбралися были студенты, що адуамали противъ него задемонструвати и демонстрациі ограничлѣась только до окликѣвъ „Regeat!“

(Соймъ буковинскій) ѣткрыто 20 червня. (Судъ харный въ Ислабруку), передъ котрымъ велосо розправа въ справѣ Сабальданѣго сѣленика Оберданка, выдѣвъ засудъ смерти, предѣтвѣвъ однакожъ засужденного до уласковани. — Сподѣются, что кара смерти буде замѣнена доженноенно вѣзницею.

(Згрѣмѣженне клубу) рады мѣской въ Грацѣ, котрый въ нарадахъ надѣ принятьмъ цѣсарѣи ѣтложивъ головный патискъ на то, щобы Грацъ заманифестувався яко мѣсто ѣмѣцкане, зѣбталъ, а доносѣтъ гдѣякъ газеты, розвязане черезъ правительственного комисара.

(Концессія на желѣзницю трансильванскую) гаево що до линіи Загѣрье-Грѣбѣвъ и Гуоставъ Станиславѣвъ днѣ 1 сѣчня 1884. — После дѣлѣсей Fremdenblatt-у мало предпріемство будѣвъ завѣдомити генеральну инспекцию, що работѣи линіи Грѣбѣвъ-Загѣрье будутъ ѣтданѣи до рѣчпнцемъ. — Коли однакожъ линія згаданѣи ѣтдана до публичного ужатку, до теперъ еще не знати, позакъ генеральна инспекциі не пошлѣтъ ще въ томъ вглядѣ жадной ухвалы. — Ѣтратѣи

ства, довела его до независимости и доброты материальной. Ту задачу мѣють сповнити товариства госпдарско-промысловыи и сѣлки шадницкѣ та задѣтговѣ (Spar- und Vorschuss-Vereinigungen). Поки отже ще приступимъ до обговора иншихъ литературно-просѣтныхъ товариствъ рускихъ, скажемъ напередъ дещо о такихъ рускихъ товариствахъ экономичныхъ.

Руске товариство госпдарско-промысловое маємо вже въ Станиславѣвъ, основане на першихъ вѣборахъ 23 рус. версеня 1882 въ тѣи цѣли, щобы розширити межі рускими народомъ въ Австрійи вѣдомости въ госпдарствна сѣльскаго, домашняго промыслу, ремесла и купецтва. До осягненя сѣи цѣли служатъ выклады, ѣтчиты и обговоры тыхъ справъ, выписачельна книжка и часописей госпдарско-промысловыхъ, посередничтво въ закупнѣ машинъ, насѣня и т. и., выставки и школы госпдарско-промысловыи, шадницѣ, сѣлки госпдарскѣ, ремѣсничѣ и купецкѣ, крамницѣ и лавки купецкѣ, кружки госпдарско-промысловыи, вандрѣвнѣи учителѣ госпдарствна и часописей госпдарско-промысловыи. Условія членѣскѣ дуже прѣступнѣи. Кождый Русинъ, що вложитъ вписового 50 кр., а щорѣчно 1 вр. вкладки, (селяне 25 кр. вступного, а 50 кр. вкладки), може бути членомъ. Да найдѣся хочъ 15 членѣвъ, тамъ може бути основана филия. Органомъ товариства естъ двотыждневая часописъ „Господаря и Промышленника“, котрой рѣчна предѣлата выносить 3 вр.

На першій поглядъ може выдѣтис хибѣо, що сего товариства не основано въ осередку нашего краю, во Львовѣ. Однакожъ если под-

ти библиотеки, сѣлки рукодѣльничѣй и купецкѣй. Товариство Госп.-промысловое повинно дуже цильно знятися справою крамницѣ сѣльскаихъ. Се справа невывчайной ваги, бо дошера, якъ ровѣсютея крамы нашѣ по сѣлахъ и мѣсточкахъ, селянинѣ нашѣ перестане волочатися за дрѣбницами по торгахъ, выдѣбудеся въ сѣтѣ, якъ на него заставляють при такихъ потребѣвахъ арендарѣ та крамарѣ жидѣвскѣй, навчитисѣ цѣнити часъ и етане возвѣмъ твердымъ. Дещо зроблено вже въ томъ направлѣню, отже передѣвѣмъ требоаы сконстатувати, що доси на томъ полю, где и якъ у насъ зробилося. Дуже цѣкава и важна булабъ рѣчь зѣбрати статистику о числѣ и станѣ существующихъ уже крамницѣ рускихъ по сѣлахъ и мѣсточкахъ. Недавно тому оголосивъ бунъ выѣтственный нашъ архивтектъ п. В. Нагрѣнный ѣгозову, щобы ему надѣмлено такъ дѣлѣти, але чѣ осягнувъ якій успѣхъ въ тѣи справѣ — не знаємо. А сѣдинный и конечный способъ, вели хочемо на тѣи дорожѣ поступати рационально, вели хочемо добѣтися якогось успѣхъ и выеманциониратисѣ въ подѣ переваги и обманьства жидѣвского. Въ тѣи цѣли требоаы конче основати торговлю центральною во Львовѣ, съ котрою естѣлибъ въ авяа нашѣ крамницѣ провинциальныхъ, ѣтъ котрой могли бѣ засягнути рады и иншіи громадѣ або поодинокѣи люди, колибѣ бажали завести и у себе свою крамницю. (Д. ѣ.)

кій зъ Скалы 15 ар., жертвованыхъ духовенъ ствомъ скальскаго деканата на соборѣ въ Лисовцахъ; Веч. урядъ деканальный устечкій 2 ар., а именно отъ о. Войнаровскаго 1 ар. и отъ о. Ант. Левинскаго 1 ар. — Веч. Делегамъ щире спаси-Богъ! Вас. Пилипчикъ, директоръ гимназіи.

Вѣсти епархіальный
Зъ АЕпархіи Львовскои.

Испытъ конкурсовый выдержали и свѣдоцтва получаютъ слѣдующіи оо.: 1. И. Бирчакъ зъ Пѣдмихайля, 2. Викт. Гарухъ зъ Грабовои, 3. Юл. Серойчиковскій зъ Бышокъ, 4. Викт. Микитка зъ Рожанки, 5. Петро Чикалюкъ зъ Зборои, 6. І. Завадовскій зъ Увиня, 7. Левъ Луцкій, сотрудникъ зъ Львова, 8. Клим. Матковскій зъ Зарудецъ, 9. І. Гургалъ зъ Золочева, 10. Алексан. Даниловичъ зъ Олеська, 11. Георг. Чубатый зъ Острова, 12. І. Гулла зъ Чепѣли, 13. Павло Козюкъ зъ Дмитрова, 14. І. Величковскій зъ Темеровець, 15. Еявл. Андроновъ зъ Богородчанъ, 16. Мелет. Недельскій зъ Братислена, 17. Никита Хорквалы зъ Великополя, 18. Деизидерій Щуровскій зъ Боквова, 19. Валер. Ганкевичъ зъ Бѣковецъ, 20. Атан. Юркевичъ зъ Сухорѣвъ, 22. Мих. Соловка зъ Качавовки и 23. Юстинъ Подлябейскій зъ Мариамноля, 24. Бас. Каргуть зъ Чортѣвца.

Въ пропозицію А) на Сновидѣвъ, дек. бучацкаго приняты оо.: 1. Ник. Дрогомирецькій, 2. Еявл. Кушикъ, 3. Исид. Лукасевичъ; оболя въ списѣ: 4. Мих. Варанъ, 5. Мих. Костецкій, 6. Іоан. Федюкъ. Б) на Пѣстыни 1. Софр. Литвинювичъ деканъ, 2) Алексѣй Заричій декъ, 3. Ник. Волошинскій мѣсто деканъ. В) на Старомѣщину: 1. Ил. Лукасевичъ, 2. Дамьянъ Вацьинскій 3. Дан. Крука; послѣ въ списѣ: 4. Ил. Богачевскій, 5. Анг. Аликовичъ, 6. Стеф. Колбянскій, 7. Яковъ Шидловскій, 8. Мих. Ивасечко, 9. Мих. Царь, 10. Ник. Сѣвичскій, 11. Теод. Строкцій.

Капоницку институцію получили оо.: 1) Алеко. Мудрыкъ на Бакѣвцѣ, дек. бобрецкаго, 2) Юл. Давидовичъ на Чериѣвъ дек. станицлавоваго.

Господарство и Торговля.

— Станъ засѣдѣвъ въ всхдній Галичинѣ не будить въ загалѣ великихъ надѣй. Якъ выказує сырвазданье гал. тов. господарскаго, навѣстела вже въ початкахъ сего мѣсяца численній стороны нашего краю буря съ градомъ, наробила всюду богато шкоды. До мѣсяца наибольше дѣткненыхъ градобитьемъ и бурями належать окрестности Угнова, Нароля, Радехова, Топорова и Лопатына. Особливо въ окрестности Угнова зничивъ градъ цѣлковитого збѣже въ колькохъ громадахъ, а буря наробила наибольше шкоды коло Ярчи и въ гдѣякихъ селахъ побѣту бережанскаго, особливо въ Выбудовѣи и Ценевѣи, где вода забрала навѣтъ колька хатъ сельанскихъ. Що до поодинокихъ родѣвъ збѣжа, то озимина показує наилучше коло Сѣяны, Бирчи, Хирова, въ зодѣвскѣи коло Княжа, пѣдъ Бучачомъ, Роздолемъ, Журавномъ; жито хороше также коло Галича и Рудокъ. За тоє яри шеницѣ майже всюду дуже хороши. Рѣпчакъ всюду дуже лихий, въ многихъ сторонахъ понереорувано рѣпчачиска и насѣяно другимъ збѣжемъ. Зъ ярижъ выказуєтъ хороший ячмена повѣты перемискій и збарскій, а также галицкій и городеньскій. Гарній ячмена подыбуются также коло Княжа, Лопатына, Топорова, Угнова, Батятчи, Журавна и Бучача. — Овесъ лѣшій тамъ, где оє сѣяно вчасѣише; гарній овесъ подыбуются въ перемискомѣ, а дальше коло Збаража, Будзанова, Бучача, Городенки и Галича. Горохъ майже всюду удаєвъ кромѣ сторонъ коло Камѣнки, Пѣдгалець, Калуша и Жидачева. Кукурудза переважно хороша, лѣшша тамъ, где оє сѣяно пѣзѣише. Конюшныи въ загалѣ лихий, въ многихъ сторонахъ понереоруванъ. Ленъ и конопль въ загалѣ хороши. Баробѣлъ вчасно саджей походили хорошо, бураки за тоє пересѣсно середній, хмѣль заповѣдає богатыи збѣрѣ. Сады на Подѣлю не заповѣдають богато овочѣвъ, особливо мало буде грушокъ и вишенъ; сѣянокъ въ загалѣ всюду мало.

— Платня работницѣвъ зъ причины сибзенои весны, а въ гдѣякихъ сторонахъ также зъ причины будѣвъ желѣзницѣ доволѣ висока. И такъ коло Сокала и Ярослава день пѣшій платитѣся 30—80 кр., тяглый 3 ар.; коло Красного въ золѣвкомѣи пѣш. 30—50 кр., тягл. 2 ар.; въ перемискомѣи п. 20—30 кр., т. 2—3 ар.; въ пѣдгалецкомѣи п. 30 до 40 кр., т. 1—20—150 ар.; въ чортковомѣи п. 20—40 кр., т. 1 ар., плугъ чотырокѣиный 3 ар.; коло Хирова п. 25—30 кр., т. 2 ар.; въ борщѣвскомѣи п. 30—50 кр., т. 3—4 ар.; коло Сѣяны косареви платитѣся 40—50 кр., день тяглый выносятъ 2 ар.; въ цѣфанѣвскомѣи п. 25—40 кр., т. 2—3 ар.; коло Камѣнки платитѣся косареви 40 кр., день тягл. выносятъ 1—50 ар.; найтаншій еще работницъ въ самборкомѣи коло Устрикъ, где выносятъ день пѣшій 15—25 кр., тягл. 1 ар.

Подяка.

Богу подобалось покликати передъ Свѣи престолъ дорогого моего мужа и нашего нуа Добродѣя-Покровителя. Будучи сама зложеною отъ дошого часу на ложи болѣзни, не можна менѣ було хорого, якъ прлотовѣтъ печаливои женѣ, Покѣирика доглядати и похоронами занятихъ. Знѣишлася однакъ широживчливій сердца, такъ жежи Веч. духовенствомъ, котрый въ дошѣи недужѣи поѣбиного мужа въ дѣйствахъ духовныхъ щиро и охочого єго

выручали, актъ и численно на похоронѣ збѣралъсь, якъ тожь и межи честными парохіянами, котры безъ найменшой нагороды днями и ночами обслугували и въ похоронахъ взяли участь. Сердечну протю подяку складаю Вир. о. мѣсто декану Ал. Гляньскому, товаришу шкѣльному и вѣрному другуви и Добродѣю нашего тихого дому, котрый на вѣсто о слабости Покѣирика, помимо болотнисто-каменистой дороги посѣишивъ заосмотрити хорого св. тайнами и св. елеємъ помазати, якоже влѣти слова потѣхи цѣлой опечаленои родинѣ, дальше за єго щару участь въ похоронахъ и за выголошене нагробне слово. Не менше сердечну подяку складаю Вир. о. Мих. Коржиньскому, декану онятиньскому, за єго щире занѣтыє похоронами и ошущеною бѣдною, хорою вдовою; дальше Вир. и Веч. отцамъ якъ: совѣти. кон. Петру Стефановичу, мѣсто-декану Іоану Лукашевичу, Мих. Колынковскому, Діон. Каратицкому, Ем. Дрогомирецькому, Мих. Заревичу, Север. Левинскому, Іоану Сѣгалевицу, Корн. Дрогомирецькому, Марк. Зинкевичу, Іоану Рогужиньскому, Клим. Глѣбовицкому, Ник. Смалъку, Іоану Однорогу и сестрѣицеви дру Юл. Никоровичу. Особенно дякую о дру Юл. Никоровичу и Веч. Іоан. Сѣгалевицу за ихъ пращальній хорошии слова, выголошеней першымъ въ церквѣ, другимъ же надъ могилою. Осолодою и потѣхою въ моиъ тяжкомѣи гарю були заходы и труды около хорого и при похоронѣ старшихъ братѣи, пѣвѣвъ церковныхъ и многихъ честныхъ парохіянъ тростянецкихъ, около котрыхъ мой мужъ черезъ 18 лѣтъ щиро трудився. Еще разъ имъ тутъ всенародно дякую. Приймаєтъ такъ Вир. и Веч. отцѣ, якоже и вѣѣ Почт. участника въ сумнои обридѣ моего мужа отъ глубины душѣи щиро сердечне спаси-Богъ. Тростянецъ 11 червня 1883.

Саломея Гадзиска, вдова, разомъ съ цѣлою родиною.

Курсъ львовскій зъ дня 21. я. червня 1883.

платитѣ	жаданѣтъ австр. валютою	р. кр.	р. кр.
1. Актіи за штуку.			
Желѣз. Кар. Людв. по 200 р.		302	305
" львов.-черв.-яв. по 200 р.		169	172
Банку гил. галиц. по 100 р.		302	306
2. Листы заст. за 200 р.			
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.		99	100
" " " " по 4% ав.		89	90
" " " " по 5% ав. период.		97	98
Банку гил. галиц. по 6% ав.		101	102
Листы дов. гал. рует. банку п. 6%		101	102
3. Листы дожили за 100 р.			
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% годов. въ 15 лѣтъ			
4. Облиги за 100 р.			
Идемпвизаціи галиц. 5% м. к.		98	99
Облиги коммунальн. Гал. банку руетик. 6%		95	98
Пожични кр. зъ р. 1873 по 6%		101	103
5. Листы мѣста Кракова		17	19
" " " " Станицлавова		22	24
6. Монеты.			
Дунагъ голландерскій		5 55	5 65
" " " " цѣсарскій		5 58	5 68
Наполеондоръ		9 45	9 55
Пѣвнимерилъ		9 78	9 88
Рубель російскій ерѣбный		1 55	1 65
" " " " паперонный		1 15 1/2	1 17 1/4
100 марокъ нѣмецкихъ		58 25	59
Селебро		—	—

Оголошенье.

„Святое слово“ всеиъ вѣрнымъ Христовымъ. Издатель Миронъ Савицкій, учитель въ Яблонѣ. Цѣна съ образками 2 кр. Пѣдъ такимъ заголовкомъ, появилася книжочка малого формата, 15 сторѣиъ друку съ 3 образками. Змѣѣтъ въ сѣи книжочкѣ слѣдующій: 1) наука: „Що дѣлати, чтобы угодили Богу“; 2) „Дорога до щастя небесного“; 3) „Дорога до щастя земного“.—Поручаюся ласкавой памѣти Вир. оо. просѣяи о скорє замовленье оєи книжочки въ духовну користь бѣдного рускаго народа. „Святое Слово“, котре буде выходити що мѣсяца, каждого руска. 12-го, знайде певно мѣсце въ кожѣи бѣдиной хатинѣ рускаго сельянина и заргѣ сердца до поможности, взаимнои любви и оцнѣности. Кто прише ласкавою почтовою 50 кр., тому вышлєєя сейчасъ 25 книжочокъ франсо. За 1 ар. 55 книжочокъ франсо. За 2 ар. 120 книжочокъ франсо. Веѣ кошга дороги почтовою бере издатель на себе. Адресувати належить: Миронъ Савицкій, учитель въ Яблонѣ, почта Болшѣвцѣ.

НЕВѢСТА

(но можности бездѣтна, вдовица понади); образована, въ середнихъ лѣтахъ, понимаюча и желанюча радо занятихъ сельскимъ хозяйствомъ такъ, якъ своимъ власнымъ, — найде сейчасъ постоянный теплыи пріютъ въ домѣ вдовца священника, отця колькохъ дѣтей, котрымъ и матерне сердце заступити треба. Близоиъ вѣдомости удѣлитъ Администрація „Дѣла“.

Отличный ученикъ

VII класы латиньском въ Золочевѣ, хотячи удалитѣся въ горы на вакаціи, а не малочи до того фондѣвъ, шукає тамже лекціи передовѣєвъ въ домѣ рускомѣи, свѣнцичѣи, а если не можливо, то въ якомъ пѣшѣи. Близоиъ вѣдомость у М. Довганя, ученика VII класы въ Золочевѣ. (1—3)

Найнѣишій и поправленій
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
съ гаранцієи 5 лѣтъ.
Тыждневій раты 1 зр., СКОРОХОДЫ
або пѣсля умовы.
Кѣльва єсть где виде купленыхъ машинъ пересылаетъ рѣчь рѣчь до мене П. Т. Публика для замѣи на машины практичній и поправлїи.
Шумий аносєтъ заграничнхъ фирмъ и множество агентѣвъ, котры крутятся по краю, заводять неосторожныхъ тандитными машинами пѣдъ назвою „Оригинальній“, хотъ така машина зѣпсуетъ — имѣєтъ еще ѣ оплатителъ (ратами), шне тяжко и шкодить зловлю.
Замѣиу и всяку направу машинъ до шитя всеиъ системѣвъ, човенця, части складѣвъ, голки, оливу до машинъ поручаєтъ
Іосифъ Иванцкій
механикъ и спеціалѣсть во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

ОБРАЗКИ
на преміи для дѣтей
порукаєтъ
К. М. Вознякъ
во Львовѣ ул. Орменська ч. 6.
(на противъ „Народнаго Дому“)
сотка по 60 кр., 1 зр., 1 зр. 60 кр., 2 зр. 50 кр. и 3 зр.
(17—2) Также
МОЛИТВОСЛОВЫ для дѣтей по 15 кр. ш.
" " большій 20 кр. ш.
" " молодежи 30 кр. шт.
МОЛИТВОСЛОВЫ для молодежи
оправній въ подотно съ вытскомѣи „Нагорода пильности“ по 35 кр.
МОЛИТВЕННИКИ народній
по 20 кр. штука.
При замовленяхъ образковѣвъ
выше 10 зр. отсылаю франко.
Съ почтеніємъ
К. М. Вознякъ.
„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“,
повѣсть Г. Раймунда въ
трехъ частяхъ. Цѣна 2 ар.
50 кр., съ пересылкою 2 ар.
70 кр. (Повѣсть тая стоитъ
въ оригиналѣ нѣмецкомѣи 8
зр. 40 кр.)
Дѣтати можна въ Администраціи „Дѣла“.

„CONCORDIA“
Першій львовскій
закладъ похоронный
Ф. ОПУХЛЯКА
при пѣлицу Капитульнѣи, ч. 3.
Устроєвъ похоронъ, почавши отъ найскромнѣишихъ ажъ до найвѣличѣишихъ для всеиъ станѣвъ, а выконуючи съ зѣботною совѣстою актъ найширшій порученя, отхилиє всеиъ труды оставшій родинѣи.
Велкѣи приборъ похоронный сѣтъ заведѣи въ актъ наибольшѣи выборѣ на складѣ.
Головний складъ домовинъ металевыхъ герметичныхъ, що до лѣсєти и трѣвалоєти неврѣваныхъ.
Домовинъ деревяиъ дубѣи, полдированъ, имитации металевыхъ, оббитъ акамонтомъ и атласомъ.
Складъ комнесовый нагробныхъ вѣнцѣвъ, въ сухихъ и рожденныхъ цѣтѣвъ въ богатѣиъ выборѣ, зарѣвно шарфы и бивды до вѣнцѣвъ, шовковѣи, атласовѣи и морѣи, съ написанъи безъ написєи.
Вѣнцѣвъ въ живыхъ цѣтѣвъ выковує безъ рѣжннѣи поры року актъ наѣпѣишнѣише.
Закладъ похоронный „Concordia“ устроєвъ также комплектъ похоронныи въ провинціи. — Велкѣи замовленя въ провинціи безъ рѣжннѣи часу (въ день чи въ ночь) выковує безъ проволѣки.
„CONCORDIA“

ВЪ КНИГАРНІИ
ЛУКИ ВАСИЛЕВИЧА ПІЛЬНИЦКОГО
ВЪ КІЄВѢ
(4—4) *Кресцатихъ, обѣи дворяньскѣи собранія,*
межи прочими продаются слѣдующій малорускій книжкы:
Кузаренко Я. Збѣрникъ творѣвъ. К 1880 г. Цѣна 75 к. Луки, Украинскій Альманахъ на 1881 г. Цѣна 50 к. Лещинскій И. С. Повѣсти К. 1874 г. Ц. 1 р. 50 к. Дѣл Москвскіи. Повѣсть К 1882 г. Ц. 40 к. Не можна бабѣ Паравѣи вѣдржатися на селѣ. Изд. 3-те. К 1882 г. Ц. 5 к. Благословѣтъ бабѣ Паравѣи скорѣишюнои вмерти. Изд. 3-те К 1882 г. Ц. 5 к. Бурлачка. Пов. И 75 к. На Кожумякахъ. Комедія. К. 1876 г. Ц. 25 к., Першій киевскій клязъ. К. 1878 г. Ц. 10 к., Татари и Литва на Украинѣ. К. 1876 г. Ц. 10 к., Увин и Петро Могила К 1875 г. Ц. 6 к. Лещенко М. Опытъ Русско-Украинскаго слоуаня К. 1874 г. Ц. 1 р. 30 к. Лисенко. Южно-Русскій Орнаментъ. Изд. 2-е. К. 1882 г. Ц. 2 р. 50 к., съ перес. 2 р. 75 к. Листи зъ Хутора лѣсть III. Чоловѣицѣи Шевченко яко поєтъ народный. С-ПБ 1881 г. Цѣна 5 к., листъ 5-й: Хаткай хуториницѣи. С-ПБ. 1862 г. Ц. 3 к. Листѣвка. Ганна. Поэма К. 1881 г. Ц. 10 к. М-льч. Про облади, яка єе болѣѣтъ и актъ ѣи ратуванѣи. К. 1881 г. Ц. 10 к. Малларскій Лѣра (сборникъ стихотвореній). К. 1876 г. Ц. 20 к. Мельникъ. Подарунокъ (поєтъ-самоучка). Од. 1875 г. Ц. 25 к. Максимовичъ. Пѣаими передоженныи на украинское нарѣчѣи. М 1859 г. Цѣна 30 к. Димовъ. Украинскій приказъ. С-ПБ 1864 г. Ц. 2 р. Олѣтовичъ. С. Опыдыванѣи святого писаня. К 1874 г. Ц. 10 к. Основы Южно-Русскій журналъ за 1861 г. 12 кв. С-ПБ. 1861 г. Ц. 10 р. Остапковскій. Пѣвъ сотѣи галѣвъ для воєвоєтъ людей К. 1869 г. Ц. 1 р. 75 к. Рискунъ. Словница украинскѣи (або Руской) мовы. М 1 р. 50 к. Чайка Украинскій альбомъ пѣсонъ, думъ, шѣи, вѣнцѣвъ, бабѣи и вѣршєи. К. 1876 г. Цѣна 30 к., Т. Г. Шевченко, єтъ жынѣи проиваєдєи. К. 1879 г. Ц. 75 к. Пѣчка О. Переклады зъ Гогаи. К. 1881 г. Ц. 35 к., Сужена не огужена. Жартѣи-одєвиль. К. 1881 г. Ц. 50 к., Украинскѣи дѣтѣи, переклады зъ Лермонтова. К. 1882 г. Ц. 25 к. Про татаръ, татарѣи и турѣкѣи. К. 1875 г. Ц. 10 к. Про шѣи и актъ мѣлъ знаменѣи. К. 1874 г. Ц. 6 к. Про шѣи. К. 1875 г. Ц. 7 к. Про карм, до якихъ прѣтѣдѣють мировой судѣи. К. 1876 г. Ц. 12 к. Праваи. Козакъ и Ганува. Украинскій очерки. К 1862 г. Ц. 60 к. Пѣлиски Т. Г. Шевченка въ Одєєѣ 25 фєвралъ 1879 г. Од. 1879 г. Ц. 30 к.

„КИЕВСКАЯ СТАРИНА“
ЩОМѢСЯЧНЫЙ ИСТОРИЧНЫЙ ЖУРНАЛЪ
выходитъ въ Кієвѣ вже 2-їи рѣкъ,
при участіи кружка кієвскихъ профессорѣвъ и другихъ ученѣи пѣдѣ редакцієи Ф. Г. Лебеднѣцева.
Предлачувати можна або впрѣсть въ редакціи „К. Ст. Кієвъ, Софійская площадь, д. Севастяиной“, або черезъ рѣд. „Дѣла“. — Предлагѣта за цѣлыи рѣкъ выносѣтъ 11 рубл. а в рѣзъ ред. „Дѣла“ 14 ар. а. в.

Першій въ краю черезъ цѣс. кор. Намѣстниство конфе-сіонованый и черезъ Высоку Раду лѣнарску науково справдженый
ЗАКЛАДЪ ЛѢЧНИЧІИ
КУМУСОМЪ НАТУРАЛЬНЫМЪ
въ Ярославѣ, въ Галичинѣ
зѣоставъ вже отвореный для ужитку П. Т. Публичности!
Кумысъ натуральнѣи отъ непамятныхъ лѣтъ черезъ Татаръ ажъ доси приспособованый, выроблюєтъ пѣдѣ окомъ облакомленой спеціалѣста-Татарина также зъ частого кобылячьего молока, вѣѣи цѣпѣишнѣи домѣишкѣи рѣжннѣи и гнѣденціи, — єтъ отже неврѣванои сѣту точѣишнѣи отъ кумысу шѣтучного.
Кумысъ натуральнѣи буває поручуваный черезъ всеиъ выдѣлѣи медичнѣи. Яко єдино радикальное лѣчище средство противъ СУХОТЪ ЛЕГКИХЪ; надѣо лѣчитъ вѣдѣкѣишнѣи, коєишнѣи, рѣдѣраженя нервѣи, вынѣдѣише силъ, кашель, хрипѣу, вѣищує кровь и ѣтжнѣиє цѣлыи организмъ.
Зѣ взглядѣвъ гигиєническихъ отъ давнихъ лѣтъ зѣботѣ тѣи зѣбѣи въѣтъ яко прибѣище передъ хѣрѣишии епидемичными.
Въ мѣстѣ єтъ постоянный театръ аматорскій, читальня, музыка добра реставраціи, билляръ, лѣдки, екипажѣи, зимній купѣлѣи въ Сѣвѣи т. д., надѣо дешѣви и выгѣдѣи мешканѣи привагѣи и 6 лѣкарѣвъ ординуючихъ.
Головний складъ кумысу знаходитѣся въ апѣцѣи Рѣи въ Ярославѣ.
Сезонъ отвореный до 15 верєснѣи. Часть лѣчьѣи тыждѣишъ.
Брошурки, цѣишнѣи и всякѣи поясненя высылаютѣся въ жалѣи тѣи. Поручаєтъ ласкавою замовлявати експедицію кумысу и мешкачѣи.
М. Лойновскій,
власителъ закладу лѣчиного кумысу и мешкачѣи въ Ярославѣ.